

РЕШЕНИЕ

№ 2180

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12249** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „Кей би си лизинг България“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], район Л.,[жк], [улица], ет.6, представлявано от управителите В. К. К. и А. Х. Б., чрез адв. К. А. – АК Х. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0804-000510/10.11.2023 г. на Началник сектор към ОДМВР С., сектор ПП, с която е на осн. чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси. Представя писмено становище.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел ПП – СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В представено писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и моли заповедта да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Административен съд – София -град, Трето отделение, 3 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 10.11.2023 г. в 04.40 часа по АМ „Т.“ км. 265 в посока [населено място] Д. П. управлявал лек автомобил „Рено Трафик“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Райфайзен лизинг България“ ЕООД, като при извършена полицейска проверка било установено, че същият не притежава валидно СУМПС.

Съставен е АУАН серия ГА № 1047007/10.11.2023 г. срещу Д. Д. П. за извършено нарушение на 150 от ЗДвП, управлява ППС без да е правоспособен водач. От водача е изготвено Сведение, в което изрично заявява, че той е управлявал МПС без да притежава свидетелство за правоуправление.

Видно и от Справка за нарушител се установява, че на Д. Д. П. от [населено място] не му е издавано СУМПС.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0804-000510/10.11.2023 г. на Началник сектор към ОДМВР С., сектор ПП, с която е на осн. чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП на „Кей би си лизинг България“ ЕООД е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 3 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно

нарушение, съдържащо описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, чия собственост е лекия автомобил.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. В тази връзка изложените в жалбата твърдения за нарушение на чл.35 от АПК са неоснователни. При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

Видно от мотивите на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, административният орган е приел, че автомобилът, собственост на жалбоподателя, в качеството му на лизингодател, е бил управляван от лице, което не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС.

Между страните не е спорно, че собственик на МПС е „Кей би си лизинг България“ ЕООД. Констатирано е, че водачът на МПС, не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. За налагането на ПАМ от вида на процесната е достатъчно да бъде установено, че МПС, съотнесено към конкретните факти по делото, е управлявано от водач, който не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на жалбоподателя е да обори констатациите, като в хода на съдебното производство доказателства в тази насока не са ангажирани. Специално по делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразената в АУАН констатация, че водачът е управлявал визириания автомобил „Рено Трафик“ с рег. [рег.номер на МПС], като не е притежавал свидетелство за управление и никога не е бил правоспособен водач.

При това положение е било налице фактическото основание за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП "прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“. При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП е длъжен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл.

172, ал.1 от ЗДвП. Съгласно чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП в приложимата редакция за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, една от които относима в конкретния случай е - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който предоставя управлението на моторно превозно средство на водач, който не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, какъвто е и процесния случай. Адресат на мярката по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП може да бъде само лицето, изрично визирано в правната норма - субектът, по отношение на който, законодателят изрично е посочил, че може да се прилага предвидената в разпоредбата ПАМ и това е собственикът на МПС - в случая жалбоподателят.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171,т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК. Издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка съответства на целта на закона. Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кей би си лизинг България“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], район Л.,[жк], [улица], ет.6, представлявано от управителите В. К. К. и А. Х. Б., чрез адв. К. А. – АК Х. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0804-000510/10.11.2023 г. на Началник сектор към ОДМВР С., сектор ПП, с която е на осн. чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: